AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

auctoritas. quo omnib, adlegendu ett impmp
tu. & secreti sui dignitatē intellectu pfundiori
seruaret. uerbis aptissimis & humillimo genere
loquendi se cunctis pbens. & exercens intentio
nē eo q̄ n s leues corde. ut exciperet omis populari
sinu. & pangusta foramina paucos adtr trau
ceret. multo tam plures. quā si nec tanto apiec
auctoritatis eminuerit. nec turbas gremio sce
humilitatis hauriret. Cogitabā hec. & aderas m.
Suspirabā. & audiebas me. fluctuabā. & gubna
bas me. l bā puā seli latā. nec deserebas. In hia
bam honoribē lucris ciugio. & tu irridebas. Laci
ebar meis cupiditatib, amarissimas difficulta
tes tē pptio tanto magis. quanto minus sine
bas m dulcescere qd ñ erat tu. Vide dnē cor mē.
qd uoluisti ut hoc recordarer & estuarer tibi.
nunc t inberat anima mea. qua deuiseo tā
tenuis mortis exuisti. Quā misera erat. & sen
sum uulneris tu pungebas. ut relictis omib,
cuerterē adtr q̄ es sup omia. & sine q̄ nulla ett
omia cuerterē & sanarē. Quā q̄ miser erā. t
q̄m egisti ut sentirē miseria mea die illo. q̄ cū
parare rectare impatori laudes. qb, plura men
tirent. & mentienti fauerē abscientib, cāq,
curas anhelarē cor meū. & cogitationū ta
bificarū febrib, estuarē. transiens pquenda
uicū mediolanensem ani aduerti pauperē
mendicū iam credo saturatū iocantē atq, le
tantē. t ingemui. & loquutus sū cū amicis